

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 37. Novarra ab Aurelianensi capta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](#)

§. XXXVII.

Sæcul. XV.
A. C. 1495.*Novarra ab Aurelianensi capta.*

Sextum ac ferme septimum diem Rex *La Vigne* Pis is hærebat, cum vero hanc monum. l. c. ram totus ejus Senatus fortiter dissuaderet, tandem die vigesima tertia Junii Luccam pervenit, inde Petram sanctam, ac deum ad Pontem - tremulum infinitus Genuensis Reipublicæ situm delatus. Interea Rege itineri suo intento Aureliae Dux, qui hucusque Astæ continuo morabatur, inde recessit, urbemque Novariensem totius Mediolanensis Ducatus munitissimam civium perfidia cepit; Ludovicus enim incolas in sua fide continebat parum sollicitus erat; unde hi Ducis sui severitatem ulti, coniuratione facta, urbem Gallis tradere decernebant; Illi ergo Opicinium & Lacciam Oratores feligunt, atque Astam ablegant, ut ea, quæ unanimi consilio statuissent, Aureliæ Duci significarent. Horum promissis Dux faciles præbebat aures, eorumque consilia adoptans urbem occupabat, insuperhabito manifesto Regis mandato, a quo ejus adventum præstolari, ac integris copiis suis Foederatos aggredi iussus erat, ut interea Rex alia ex parte sibi ad redditum in Gallias viam aperire posset. Porro Ludovicus, cum Novariensem

D 4

riensem

Sæcul. XV. A.C. 1495. riensem urbem esse captam inteligeret, tanto terrore percellebatur, ut ad recuperandam civitatem, atque obtinenda Venetorum auxilia, infima quævis, abjectaque submissionis officia illis exhibere non dubitaret. Mox tamen impetratis copiarum subsidiis suum quoque adjunxit exercitum, missisque ad Aureliæ Ducem foederali inhibuit, ne arrogaret sibi Mediolanensium Ducis titulum, sed quantocius ultra Alpes recederet, Astamque urbem Galeatio Sanseverinati reddebet. Jactabunda hæc Ludovici verba Aurelianensis ea, qua par erat, vilipendione elusit.

§. XXXVIII.
Mediolanum occupandi occasio ab Aurelianensi neglecta.

Hæc dum geruntur, Mediolanenses incolæ clam Aurelianensi significant, se non modo urbem suam, sed ipsum quoque Ludovicum, ejus conjugem, liberosque eidem tradituros. Verum Aurelianensis, aut quod Mediolanensium sinceritati diffideret, aut illos promissa exequendo impares censeret, nullam obsequii rationem habuit, ac proin opportunitam neglexit occasionem, qua non modo præter Mediolanensem urbem ipsum Ludovicum Ducem sibi subjicere, sed